

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของการระลึกเนื้อหาเรื่องแก้วของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่ได้รับการสอนบทเรียนร้อยแก้วโดยให้มีและไม่มีจินตภาพจากการฟังและการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จาก ๓ โรงเรียนใน เขคcombe เกอสทิงพระ จังหวัดสิงขลา ภาคปะลัย ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๘ ซึ่งอ่านการทดสอบด้วยข้อทดสอบการใช้ภาษาไทยของกลุ่มโรงเรียนจำนวน ๙๒ คน ก้าหนดให้เข้ากกลุ่มการทดลอง ๔ กลุ่มคือ กลุ่มการฟังมีจินตภาพ การฟังไม่มีจินตภาพ การอ่านมีจินตภาพ การอ่านไม่มีจินตภาพ โดยมีสมมติฐานของการวิจัยคือ

๑. การระลึกได้ทันทีในเนื้อหาร้อยแก้ว เมื่อมีจินตภาพจากการฟังและการอ่าน ตึกว่า เมื่อไม่มีจินตภาพจากการฟังและการอ่าน

๒. การระลึกได้ทันทีในเนื้อหาร้อยแก้ว เมื่อมีจินตภาพจากการฟังตึกว่า เมื่อมีจินตภาพจากการอ่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบทเรียนร้อยแก้วชั้น เบ็นเนื้อหาที่มีความเป็นรูปธรรมในระดับที่ผู้เรียนสามารถสร้างจินตภาพขึ้นได้โดยไม่ยากนัก จำนวน ๑ ย่อหน้า มีคำจำนวน ๓๑๖ คำ เป็นเนื้อหาที่ใช้เป็นแบบเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคต้น กลุ่มตัวอย่างที่สอนบทเรียนร้อยแก้วโดยการฟัง จะให้ฟังเนื้อหาร้อยแก้วจากเทปมันทิกเสียงแบบคลิป กลุ่มตัวอย่างที่สอนบทเรียนโดยการอ่าน จะให้อ่านเนื้อหาจากใบคำสอน กลุ่มตัวอย่างที่ให้มีจินตภาพจะอธิบายถึงวิธีสร้างจินตภาพจากร้อยแก้ว กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีจินตภาพจะบอกให้พยายามจำ ทุกกลุ่มจะใช้เวลาในการฟังและการอ่านเท่ากัน คือ ๒ นาที และพัก ๑ นาที และทำข้อสอบวัดการระลึกเนื้อหาร้อยแก้วจำนวน ๒๒ ข้อ ใช้เวลา ๒๐ นาที

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ ทาง และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโดยวิธีคู基 (เอ) Tukey (a) พบว่า

1. ผลการระลึกเนื้อหาร้อยแก้วของกลุ่มที่ได้รับการเสนอเรียนร้อยแก้วโดยการอ่าน มีจินตภาพและไม่มีจินตภาพสูงกว่าของกลุ่มที่ได้รับการเสนอบทเรียนร้อยแก้วโดยการฟัง มีจินตภาพและไม่มีจินตภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการระลึกเนื้อหาร้อยแก้วของกลุ่มที่ได้รับการเสนอเนื้อหาร้อยแก้วโดยการ จินตภาพจากการฟังและการอ่านกับของกลุ่มที่ได้รับการเสนอเนื้อหาร้อยแก้วโดยการไม่ใช้ จินตภาพจากการฟังและการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การระลึกได้ทันทีในเนื้อหาร้อยแก้วเมื่อมีจินตภาพจากการฟังกับ เมื่อมีจินตภาพ จากการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากการที่ได้คำนวณการเสนอเรียนร้อยแก้วโดยให้มีจินตภาพและไม่มีจินตภาพจากการฟัง และการอ่านร้อยแก้วของนักเรียนในระดับชั้นประถมปีที่ 5 แล้วนำคะแนนผลของการระลึก เนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 แบบมาหาค่ามัธยฐานเลขคณิต และค่าความแปรปรวน ผลการทดสอบปรากฏว่า ผลจากการใช้รีชีสเสนอเรียนร้อยแก้วที่แตกต่างกัน คือ รีชีสเสนอเรียนร้อยแก้วโดย การอ่านกับรีชีสเสนอเรียนร้อยแก้วโดยการฟังมีผลต่อการระลึกเนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้รีชีสจินตภาพ และไม่มีจินตภาพได้มากกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F (1,88) = 27.62$ $P < .01$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ที่ว่ารีชีสเสนอเรียนร้อยแก้ว เมื่อมี จินตภาพจากการฟังและการอ่านดีกว่า เมื่อไม่มีจินตภาพจากการฟังและการอ่านทำให้นักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระลึกเนื้อหาร้อยแก้วได้มากกว่าชนิดไม่ถูกต้อง แต่จะเป็นไปใน ทิศทางตรงกันข้ามคือ การระลึกเนื้อหาร้อยแก้วจากการอ่านมีจินตภาพและไม่มีจินตภาพมากกว่า การระลึกเนื้อหาร้อยแก้วจากการฟังมีจินตภาพและไม่มีจินตภาพ และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึง พัฒนาการของการฟังกับการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในชั้นบทที่มีพัฒนาการ ในด้านการอ่านที่ดีขึ้นกว่าพัฒนาการในด้านการฟัง อันอาจสืบเนื่องมาจากนักเรียนในชั้นบท จำเป็นต้องเพ่งพาแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้จากการอ่านมากกว่าจากแหล่งอื่น จึงทำให้พัฒนาการ

ทางด้านการอ่าน พัฒนาขึ้นกว่าพัฒนาการทางด้านการฟัง จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของสติกและคอลล์ (Sticht et. al., 1975) ที่พบว่า การเสนอเรื่องแก้วโดยการอ่านดีกว่าการฟังนั้นเป็นพัฒนาการที่ค่อนข้างดี เช่นเดียวกับเด็กในทางบวกกับอายุของผู้เรียน โดยเริ่มพัฒนาการหลังจากชั้นเกรดสาม (2 : 131-163) และสอดคล้องกับผลของการทดลอง เกี่ยวกับจินตภาพของต่างประเทศซึ่งจะระบุว่า อายุของผู้เรียน 9-10 ปี จะได้รับประโยชน์จากการสอนให้สร้างจินตภาพขึ้นตรงกับเนื้อหาร้อยแก้วที่เข้าได้พัฒหรืออ่านมากที่สุด (Pressley 1977: 613) ซึ่งจากการทดลองในครั้งนี้ อายุของประชากรโดยเฉลี่ย 10 ปี อาจจะผ่านชั้นของพัฒนาการที่จะสอนให้จินตภาพแล้วก็เป็นไปได้ นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอื่น เช่น แบบของ การทดสอบซึ่งเป็นแบบที่ให้ผู้รับการทดลองอ่านซึ่งจะช่วยเสริมความจำจากการเห็นทางด้านภาพที่อยู่ในกลุ่มการอ่าน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า แม้จะไม่มีความแตกต่างระหว่างค่าทางสถิติระหว่างการใช้ยุทธวิธีการใช้จินตภาพกับการไม่ใช้จินตภาพในการเรียนร้อยแก้ว ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มแล้ว พอจะมองเห็นความแตกต่างเล็กน้อยคือ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการอ่านมีจินตภาพกับการอ่านไม่มีจินตภาพ ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มที่ไม่มีจินตภาพจะสูงกว่าของกลุ่มการอ่านมีจินตภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสมมติฐานทางทฤษฎีจินตภาพที่กล่าวว่า การใช้จินตภาพกับการอ่านจะทำให้เกิดการรับรู้กันอันเนื่องจากทั้งสองขบวนการคือการอ่านกับการจินตภาพเป็นกระบวนการของการมองเห็น (Paivio 1971 : 258) และผลการระลึกได้ทันทีในเนื้อหาร้อยแก้ว เมื่อมีจินตภาพจาก การฟังกับเมื่อมีจินตภาพจากการอ่านไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ที่ว่า การระลึกได้ทันทีในเนื้อหาร้อยแก้ว เมื่อมีจินตภาพจาก การฟังจะดีกว่า เมื่อมีจินตภาพจากการอ่าน ทำให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ระลึกเนื้อหาร้อยแก้วได้มากกว่าที่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งส่องค้านในผู้ทดลองแต่ละคนให้อบูญในค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ได้ก่อนการวิจัย ประการหนึ่ง และเมื่อพิจารณาจากสาเหตุอื่นดังการอภิปรายผลข้างต้นแล้ว แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างกลุ่มการฟังมีจินตภาพกับการฟังไม่มีจินตภาพ (13.34, 13.04) จะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มการฟังมีจินตภาพจะสูงกว่า เล็กน้อย ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า การใช้จินตภาพกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จะมีผลในการช่วยทำให้การเรียนร้อยแก้ว

ศิลป์ที่ต้องทำการทดสอบผู้เรียนก่อนทำการสอนให้ใช้จินตภาพ เหราจะทำให้ทราบว่า พัฒนาการของการใช้จินตภาพในผู้เรียนแต่ละคน เลขอายุแล้วหรือยัง

ข้อเสนอแนะ

1. การสอนให้ใช้จินตภาพอย่างง่าย เพื่อช่วยในการจำเนื้อหาซึ่งถ่ายทอดไปยังผู้เรียนโดยใช้สื่อจันภาษาในวิชากรุ่นสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ครูผู้สอนควรจะได้ทำการทดสอบผู้เรียนก่อนทำการสอนในแต่ละห้อง เสียก่อน เหราขึ้นพัฒนาการของผู้เรียนอาจจะแตกต่างกัน

2. ควรจะได้ทดลองผลการสอนให้ใช้จินตภาพอย่างง่ายเพื่อช่วยในการจำเนื้อหาซึ่งถ่ายทอดไปยังผู้เรียนโดยใช้สื่อจันภาษาในวิชาอื่น ๆ ด้วย เพื่อเปรียบเทียบผลกับวิชาที่ทำการทดลองไว้ดังกล่าว

3. ควรจะได้มีการศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความชอบในการจำจันภาษาในการเรียนวิชากรุ่นสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในระดับชั้นประถมปีที่ ๕ จากการอ่านและการฟังโดยละเอียด

4. ควรจะได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสับสนระหว่างพัฒนาการระหว่างการฟังและการอ่านสื่อภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาปีที่ ๓-๖ ให้ชัดเจน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย